

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΝΙΟΥ

15 Ιουνίου 2008
Η' Κυριακή από τοῦ Πάσχα «Ἡ ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς»
(Ιωάν. 7, 37-52 καὶ 8,12)

Πεντηκοστὴν ἑορτάζοντες, ἀδελφοί, «Πινεύματος Ἀγίου ἐπιδημίαν» ἀπολαμβάνοντες, γι' αὐτὸν καὶ εὐχαρίστως καὶ δυναμικὰ ψάλλοντες «εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν πινεῦμα ἐπουράνιον».

Εἶναι δὲ τὸ Ἅγιον Πινεῦμα «Πρόσωπον» πολὺ ἀνώτερο ἀπὸ τὸ πρόσωπο ἄνθρωπος ἢ τὸ πρόσωπο «ἄγγελος». Εἶναι τὸ τρίτο πρόσωπο τῆς Θεότητος, εἶναι ὁ ἔνας τῆς Τριάδος, ὁμοούσιος, ὁμόθρονος καὶ ἴσοτιμος πρὸς τὸν Πατέρα καὶ πρὸς τὸν Υἱό. Καὶ ὅπως ὁ Πατέρας εἶναι Θεὸς ἀληθινὸς καὶ ὁ Υἱὸς ἐπίσης Θεὸς ἀληθινὸς γεννημένος ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, ἔτσι καὶ τὸ Ἅγιον Πινεῦμα εἶναι Θεὸς ἀληθινός, ἐκπορευόμενος ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ. Τέλειος Θεὸς ὁ Πατέρας, τέλειος Θεὸς ὁ Υἱός, τέλειος Θεὸς καὶ τὸ Ἅγιον Πινεῦμα· πλὴν δὲν ὑπάρχουν τρεῖς θεοὶ ἀλλὰ ἔνας· μᾶς πληροφορεῖ ὁ ἄγιος Γρηγόριος Θεολόγος «ἔνα τὰ τρία τῇ θεότητι καὶ τὸ ἔνα τρία ταῖς ἰδιότησι». Αὐτὸν εἶναι τὸ μυστήριον τῶν μυστηρίων, τὸ Μυστήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος, γνώση καὶ ἀπόλαυση τοῦ ὅποιου εἶναι προνόμιο ὅσων πιστεύουν καὶ «πίστις ἔστιν ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων». (Ἐβρ. 11,1).

Ποιὸ εἶναι τὸ ἔργο τοῦ Ἅγιου Πινεύματος; Ὁ Πατὴρ δι' Υἱοῦ ἐν Ἀγίῳ Πινεύματι ποιεῖ τὰ πάντα. Σὲ ὅλα συνεργεῖ τὸ Πινεῦμα τὸ Ἅγιο. Ἄν ὁ Πατὴρ ὑπόσχεται καὶ προετοιμάζῃ τὸ ἔργο τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἀν ὁ Υἱὸς διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεώς Του καὶ τῆς Σταυρικῆς Του θυσίας τὸ ὑλοποιῆ ἀντικειμενικά, τὸ Ἅγιο Πινεῦμα κάνει τὴν ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἔξασφαλεισθεῖσα σωτηρία προσωπικὸ κτῆμα κάθε πιστοῦ.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς τὸ Πινεῦμα τὸ Ἅγιο παραμένει στὴν Ἐκκλησία, φωτίζοντας, διδάσκοντας καὶ προφυλάσσοντάς την ἀπὸ τὴν πλάνη, ὁδηγῶντας την «εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν» «Θεὸς καὶ θεοποιοῦν».

Ἀδελφοί μου, ἡ πρὸ Χριστοῦ ἐποχὴ ἀνήκει κατ' ἔξοχὴν στὸν Πατέρα. Ἡ ἐποχὴ τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ ἀνήκει ἱδιαιτέρως στὸν Υἱό, τὸν Χριστό. Ἡ ἐποχὴ ἀπὸ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ μετὰ ταῦτα εἶναι περίοδος ποὺ ἀνήκει κατ' ἔξοχὴν στὸ Ἅγιο Πινεῦμα. Καὶ εἶναι πολλοὶ σήμερα ποὺ ἀγνοοῦν τὴν προσωπικότητα καὶ θεότητα τοῦ Ἅγιου Πινεύματος καὶ δὲν τιμοῦν ὅσο πρέπει τὸ τρίτο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος. Εἶναι βέβαια καλὸ καὶ ἄγιο

καὶ εὐλογημένο να κηρύττουμε τὸ ἔργο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀσφαλῶς καλὸν νὰ παραλείπουμε τὸ ἔργο τοῦ Ἅγιου Πνεύματος. Εἶναι ἄγιο καὶ εὐλογημένο συχνὰ νὰ στρέφουμε τὸ νοῦν πρὸς τὸν Πατέρα, «τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέμενοι», ὅμως εἶναι ἔλλειμμα, εἶναι κακὸν να μὴ σκεφτόμαστε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τὸ τρίτο τοῦτο Θεῖο πρόσωπο, τὸ «όμοούσιον καὶ ὁμόθρονον καὶ ἴσοτιμον» πρὸς τὰ ἄλλα δύο πρόσωπα. Ἄν λησμονοῦμε ἡ ἀμελοῦμε ἰσάξια να λατρευοῦμε καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τότε ἡ λατρεία μας εἶναι ἀτελής καὶ θαρρῶ πώς αἵτια τῆς φτώχειας μας σὲ πνευματικὰ χαρίσματα εἶναι ἀκριβῶς τὸ ὅτι δεν τιμοῦμε ὅσο πρέπει τὴν πηγὴ τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων, τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Βασιλεῦ οὐράνιε Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, ὁ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰ ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

[dkpdf-button]